

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Cargill/Rada(Sprawa T-117/14) ⁽¹⁾

[Dumping — Przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny — Ostateczne cło antydumpingowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Indywidualne oddziaływanie — Dopuszczalność — Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Wartość normalna — Koszty produkcji]

(2016/C 402/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cargill SACI (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. F. Bellis, R. Luff i G. Bathory, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert i B. Driessen, a następnie H. Marcos Fraile, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. Bierwagena i C. Hippa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy) i Europejska Rada ds. Biodiesla (EBB) (Bruksela, Belgia) (pełnomocnicy: adwokaci O. Prost i M -S Dibling)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013, L 315, s. 2) w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji w zakresie, w jakim dotyczy ona Cargill SACI.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty własne, a także koszty poniesione przez Cargill.
- 3) Komisja Europejska i Europejska Rada ds. Biodiesla (EBB) ponoszą koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – LDC Argentina/Rada(Sprawa T-118/14) ⁽¹⁾

[Dumping — Przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny — Ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Wartość normalna — Koszty produkcji]

(2016/C 402/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: adwokaci J. F. Bellis, R. Luff i G. Bathory)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert i B. Driessen, a następnie H. Marcos Fraile, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. Bierwagena i C. Hippa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i A. Stobiecka -Kuik, pełnomocnicy) i Europejska Rada ds. Biodiesla (EBB) (Bruksela, Belgia) (pełnomocnicy: adwokaci O. Prost i M -S Dibling)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013, L 315, s. 2) w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji w zakresie, w jakim dotyczą one LDC Argentina.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty własne, a także koszty poniesione przez LDC Argentina.
- 3) Komisja Europejska i Europejska Rada ds. Biodiesla (EBB) ponoszą koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – PT Ciliandra Perkasa/Rada

(Sprawa T-120/14) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji — Ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Wartość normalna — Koszty produkcji)

(2016/C 402/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PT Ciliandra Perkasa (Dżakarta, Indonezja) (przedstawiciele: adwokaci F. Graafsma i J. Cornelis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert, następnie H. Marcos Fraile, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. Bierwagena i C. Hippa)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Prost i M.-S. Dibling)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315, s. 2) w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy PT Ciliandra Perkasa.